

Základy: 28. Křest je výzva k činu

Základy

„Panorama křtu na řece Cane,“ 1945, Clementine Hunter. Ogden Museum of Southern Art.

Křest je výzva k činu

Už jste někdy slyšeli hudební skladbu, četli báseň nebo příběh nebo viděli umělecké dílo, které vás dojalo tak hluboce, že jste měli pocit, že přesně víte, jaký hlubší význam se skladatel, spisovatel nebo umělec snažil vyjádřit?

Maria Schneider je jazzová skladatelka z New Yorku a vedoucí orchestru Maria Schneider, který je všeobecně považován za jeden z nejvýznamnějších a nejvlivnějších big bandů současného jazzu. Její hudba mi připomíná jazzové orchestrální zvukové krajiny, které malují zvukové obrazy.

Jedna z mých nejoblíbenějších jejích skladeb se jmenuje „Hang Gliding“ (Rolné létání). Před lety mě

s ní seznámil bratr a poté, co jsem ji poprvé slyšel, jsem ji chvíli poslouchal bez přestávky. Je neuvěřitelně krásná a opakovaným poslechem jsem ji začal vnímat jako hudební vyjádření někoho, kdo „létá na rogalu“ nad svým životem na konci a ohlíží se za tím, co bylo skutečně důležité.

Pamatuji si, jak jsem si před dvaceti lety s bratrem psal e-maily o té skladbě. V duchu jsem si představoval, jak každá část hudby představuje jinou etapu nebo období života, jak způsob, jakým nástroje vzájemně interagují, představuje důležitost komunity a potřebu každého rozmanitého hlasu v ní; jak kontrasty v dynamice a texturách představují vzestupy a pády života; jak forma skladby představuje uznání cyklické povahy života; jak skladba začínající a končící stejným materiálem je hudebním ztvárněním „popel popelu, prach prachu“.

No, můj bratr mi napsal zpět s odkazem na rozhovor z pořadu *All Things Considered* na NPR, kde Maria Schneider vysvětlila, že skladba byla doslova napsána o jejím zážitku s létáním na závěsném kluzáku v Rio de Janeiro. Snažila se prostě do zvuku znovu napodobit pocit létání a implementovat některé harmonické a rytmické aspekty brazilské hudby, které nemusí nutně reprezentovat běh života.

„Připadalo mi to trochu směšně, že jsem si z toho tolik vyčetl.“

Připadal jsem si trochu směšně, že jsem do toho tolik vcítil, a když jsem si skladbu znovu poslechl, její popis její vlastní kompozice očividně dával smysl. Pořád se mi ale líbí moje interpretace a to, jak mi pomohla zpracovat některé věci v mém vlastním duchovním životě v době, kdy jsem zjevně hledal smysl.

Ta skladba se mnou opravdu hlouběji zasáhla a dodnes ji slyším stejně, když ji poslouchám. Samozřejmě teď dokážu plně vidět skutečné závěsné létání a slyšet brazilské vlivy a oceňuji, jak její vysvětlení přispělo k mému pochopení skladby.

Nedávno jsme v křesťanském kalendáři oslavili Ježíšův křest, významný okamžik v církevním roce pro připomenutí a obnovení našich křestních slibů a závazků, pro zamyšlení nad naší identitou jakožto dětí nesoucích Boží obraz a členů Kristova těla a pro obnovení závazku následovat Ježíšovu cestu.

Je to výzva k připomenutí si milosti vlastního křtu a k opětovnému říkání „ano“ celoživotní cestě prožívání Kristovy lásky skrze spolupráci Boha spravedlnosti.

V tuto neděli Křtu Páně zahrnovalo čtení z hebrejské Bible z lekcionáře jednu z Izajášových písní služebníků. Křesťané tuto píseň často slyšeli velmi specifickým způsobem, ale je docela možné, že autor měl na mysli jiný význam – stejně jako já, když jsem slyšel hudbu Schneiderové a její původní záměr.

Křesťanští vykladači se historicky ohlížejí zpět k Izajášovi, aby pochopili, kdy Pán zjeví Mesiáše. Izajáš je často označován jako „páté evangelium“, protože je tak zásadní pro proroctví o Ježíši jako Mesiáši. Autoři evangelií neustále používají ústřední příběh své víry k interpretaci toho, co se děje, a ohlížejí se zpět k Izajášovi, aby pochopili, kým Ježíš byl.

„Je jasné, že když se lidé setkali s Ježíšem a jeho službou, vzpomněli si na Izajáše.“

Je zřejmé, že když se lidé setkali s Ježíšem a jeho službou, vzpomněli si na Izajáše. Matouš se o

Izajášovi zmiňuje mnohem obsáhleji a explicitněji než ostatní evangelia a Ježíšův život a službu chápe jako naplnění Izajášových prorocství o Mesiáši.

V Matoušovi 3 – kde je Ježíš pokřtěn, pomazán Duchem svatým a oznámen jako Boží Milovaný – tradiční křesťanská teologie vidí Izajáše jako předzvěst Ježíše jako Božího vyvoleného služebníka. V Matoušovi 12 se autor konkrétně zmiňuje o Ježíši jako o služebníkovi z Izajášova prorocství, který s trpělivostí a vytrvalostí nastolí spravedlnost.

Židovští vykladači se na věci obvykle dívají odlišně a nepovažují Ježíše za naplnění Izajášova mesiášského prorocství. Jedním z rozdílů ve výkladu je, zda Izajáš prorokuje o příchodu jednotlivce nebo komunity.

V mnoha židovských interpretacích existuje společné chápání služebníka jako reprezentanta izraelského národa. Izrael je ve skutečnosti jmenován Božím služebníkem v předchozí kapitole a v další z Písní služebníků v kapitole 49.

Dnes bychom se měli ptát, kdo je to „ty“, kdo je povolán hledat spravedlnost, být světlem světa. Má toto povolání společný aspekt?

V nejlepších baptistických tradicích je křest jak individuálním, tak i společným aktem.

Baptistický a církevní historik Bill Leonard říká, že praxe křtu věřících „se stává vnějším a viditelným znamením církve věřících“. Znamená to, že je nezbytný určitý druh osobního obrácení a regenerace, protože baptistické církve se považují za „společenství (společenství) věřících, kteří mohou svědčit o zkušenosti milosti skrze Ježíše Krista“.

Ježíšův křest představuje začátek jeho veřejného působení a naše křty rovněž představují osobní volbu přijmout Boží volání a využít své individuální životy a dary k následování služby spravedlnosti, která je definována pokorou, trpělivostí, vytrvalostí a odolností.

„Křest je také smysluplnou událostí pro celou církev a slouží jako iniciační obřad do komunity.“

Křty jsou ale také smysluplnými událostmi pro celou církev, sloužící jako iniciační obřad do komunity. Sbor potvrzuje a činí důležité závazky vůči křtěné osobě, slibuje ji, že ji bude podporovat na její cestě víry a pomáhat jí duchovně růst.

V Matoušově evangeliu Ježíšův křest do rodiny víry ukazuje jeho solidaritu s lidstvem. Naše vlastní křty podobně představují připojení se k Boží rodině a společné dílo Boha spravedlnosti a přijetí do ní.

Později v Matoušově evangeliu Ježíš rozšiřuje komunitu v rámci příprav na své Kázání na hoře, kde říká svým učedníkům, že jsou světlem světa. Jako církevní společenství složená z mnoha rozmanitých členů jsme kolektivně povoláni být Božími služebníky světa a podílet se na Boží nové věci.

Když si vzpomínáme na své křty, vzpomínáme si na sebe v Kristově těle. Připomínáme si, že každý z našich jedinečných darů je nezbytný k naplňování našeho povolání sloužit společně v komunitě.

Nekonečný proud nespravedlností, které dnes páchají ti, kdo jsou u moci, a naprostá neúcta k lidskému životu nenechávají čas na duchovní vyčerpání. Ne, když je tolik našich sousedů neustále nořeno a drženo v temnotě útlaku, a ne, když je tolik našich sousedů stále tak slepých vůči nespravedlnosti.

Když si vzpomeneme na své křty a sliby, které jsme dali Bohu, sobě i jeden druhému, měla by nás oživit podpora, kterou máme ve společnosti. Naše křty jsou osobními prohlášeními víry, která nás vyzývají k lásce a službě druhým.

Neproplouváme životem sami. Jsme povoláni a odhodláni být Božími služebníky, žít Kristovu lásku tím, že děláme vše, co je v našich silách, abychom světu přinesli světlo spravedlnosti.

Christian McIvor

[Baptist News Global](#)

Christian McIvor

Christian McIvor slouží jako duchovní, hudební a umělecký v baptistickém kostele Greystone v Raleighu v Severní Karolíně.

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)